

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/280/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613208173
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:8613208173.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci navrhovateľa Q. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. Z. XXX, zastúpeného JUDr. Michalom Harvišom, advokátom so sídlom Stropkovská 633/3, Svidník, proti odporcom v 1. rade Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, v 2. rade Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v 3. rade Slovenskej republiky, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, v konaní o náhradu škody vo výške 1 509,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcom v 1. až 3. rade **s a n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na začatie konania doručeným Okresnému súdu Svidník dňa 23. 12. 2013 sa navrhovateľ voči odporkyňi Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, domáhal náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci vo výške 1 509,55 eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Liptovský Mikuláš, ČVS:ORP-27/DI-LM-2008 zo dňa 17. 06. 2008 bolo voči navrhovateľovi vznesené obvinenie pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal obžalobu na Okresný súd Liptovský Mikuláš, ktorý rozsudkom zo dňa 14. 05. 2010, sp. zn. 1T/97/2009, právoplatným 14. 05. 2010, v spojení s opravným uznesením zo dňa 09. 07. 2010, sp. zn. 1T/97/2009, právoplatným 03. 08. 2010, oslobodil navrhovateľa spod obžaloby, pretože prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby. Na svoju obhajobu si navrhovateľ v prípravnom konaní zvolil obhajcu JUDr. Michala Harviša, ktorému zaplatil trovy obhajoby vo výške 1 509,55 eur. Listom zo dňa 04. 07. 2011 vyzval odporkyňu na predbežné prerokovanie nároku a na náhradu škody, pričom tento návrh jej bol doručený 25. 08. 2011. Odporkyňa listom zo dňa 24. 02. 2012, č. k. SLV- PS-137/2012 oznámila, že nároku navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nie je možné vyhovieť. Na základe vyššie uvedeného si navrhovateľ svoj nárok uplatnil na súde.

2. Okresný súd Svidník najprv vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 31. 12. 2013, č. k. 3Ro/96/2013-16, proti ktorému však odporkyňa podala včas odpor.

3. Uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 13. 06. 2014, č. k. 6C/18/2014-34 súd pripustil, aby do konania na strane odporkyne vstúpilo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

4. Obidva tieto subjekty, ktoré sú oprávnené konať v mene Slovenskej republiky, pri svojom prvom úkone namietali miestnu príslušnosť Okresného súdu Svidník, na základe čoho súd postúpil dňa 10. 12. 2014 vec tunajšiemu súdu ako miestne príslušnému.

5. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní zotrval na písomne podanom návrhu na začatie konania a uviedol, že pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu, tak je nesporné, že pasívne legitímovaný v predmetnej veci je štát a ak navrhovateľ označil tri jeho organizačné zložky, nešlo o vadu konania. Podľa jeho názoru je súd z úradnej povinnosti povinný zistiť, ktorá organizačná zložka má zastupovať štát v takýchto konaniach. Prípadná zmena v štátnych orgánoch oprávnených konať za štát v priebehu konania pritom nie je zmenou účasti, nakoľko pasívne legitímovaným subjektom zostáva stále Slovenská republika. Právny zástupca navrhovateľa na druhom pojednávaní uviedol, že pasívne legitímovaným je bezpochyby Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. S námietkou premlčania, ktorú vzniesli odporcovia, nesúhlasil z dôvodu, že rozsudok, ktorým bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby, bol síce vyhlásený dňa 14. 05. 2010, avšak vo veci bolo vydané opravné uznesenie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 03. 08. 2010, od ktorého dátumu sa odvíja subjektívna premlčacia doba. V nadväznosti na uvedené pri započítaní šesťmesačnej zákonnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, tak lehota uplatnenia si náhrady škody uplynula dňa 03. 02. 2014, pričom návrh na začatie konania bol súdu doručený 23. 12. 2013, to znamená včas. Každé opravné uznesenie treba chápať v spojení s rozsudkom, a preto premlčacia doba začala plynúť až od právoplatnosti opravného uznesenia. Právny zástupca navrhovateľa zdôraznil, že pre právne posúdenie veci nie je rozhodujúce to, že nikdy nebolo zrušené uznesenie o vznesení obvinenia, ale podstatný je výsledok trestného konania, ktoré sa skončilo oslobodzujúcim rozsudkom. Zároveň poukázal na stanovisko Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v predmetnom konaní, z ktorého má vyplývať, že každý rozsudok, bez ohľadu na to v akom konaní bol vydaný, je potrebné chápať v kontexte s prípadnými opravnými uzneseniami.

6. Odporkyňa v 1. rade s návrhom nesúhlasila. Pokiaľ má súd konať so Slovenskou republikou, táto musí byť zastúpená jedným orgánom a nie tromi. Pasívna vecná legitímácia odporkyne v 1. rade nie je daná s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 513/2003 Z. z., z ktorého jednoznačne vyplýva, že ministerstvo vnútra nie je za situácie, keď prokurátor rozhodol o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, oprávneným orgánom, ktorý by mal konať za Slovenskú republiku. Pokiaľ ide o otázku premlčania uviedla, že opravným uznesením bolo len v spisovej značke konania opravené číslo 7 na číslo 9, čiže táto oprava nemá žiadny vplyv na merito veci. Oslobodzujúci rozsudok bol vyhlásený dňa 14. 05. 2010, ktorým dňom sa navrhovateľ dozvedel o škode a začala zároveň plynúť subjektívna premlčacia doba. Táto uplynula dňa 14. 11. 2013, pričom návrh na začatie konania bol podaný dňa 23. 12. 2013, čiže oneskorene.

7. Odporkyňa v 2. rade namietala, že navrhovateľ v návrhu riadne neoznačil účastníka konania na strane odporkyne, pričom ho označil spôsobom, ktorý je v rozpore s ustanovením § 21 ods. 4 ako aj § 79 ods. 1 O. s. p. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky neprichádza v danej veci do úvahy ako orgán konajúci v mene štátu, a to aj s poukazom na to, že žiadosť navrhovateľa predbežne neprerokovalo. Podľa názoru odporkyne v 2. rade prináleží oprávnenie konať za štát v predmetnej veci odporkyne v 1. rade a odporkyne v 3. rade, nie však ministerstvu spravodlivosti. Zároveň z dôvodu právnej opatrnosti vzniesla námietku premlčania.

8. Odporkyňa v 3. rade navrhla taktiež návrh zamietnuť. Takisto vzniesla námietku premlčania, nakoľko podľa jej právneho názoru uplatnený nárok bol premlčaný dňom 15. 11. 2013, pričom rozhodujúcim pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby je nadobudnutie právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku. Pokiaľ ide o opravné uznesenie, toto žiadnym spôsobom nezasiahlo do merita veci, ale boli ním upravené len pravopisné chyby, čo nemá žiadny vplyv na oslobodzujúci rozsudok. Od 14. 05. 2010, kedy bol vyhlásený oslobodzujúci rozsudok a kedy aj nadobudol právoplatnosť, navrhovateľovi nič nebránilo, aby si svoj nárok uplatnil na súde. Prípadné neskoršie vydanie opravného uznesenia nemá vplyv na právoplatnosť rozhodnutia o tom, že navrhovateľ bol oslobodený spod obžaloby. Zároveň poukázala na to, že navrhovateľ si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko s generálnou prokuratúrou doposiaľ neprerokoval uplatnený návrh. Na základe uvedeného má za to, že návrh je podaný voči odporkyne v 3. rade predčasne. Odporkyňa v 3. rade zároveň zdôraznila, že nie je naplnená ani zákonná podmienka vyplývajúca z ustanovenia § 6 zákona č. 514/2003 Z. z., z

ktorého vyplýva, že nezákonným rozhodnutím je len to právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo neskoršie zrušené práve pre jeho nezakonnosť.

9. Z pripojeného spisu 1T/97/2009 súd zistil, že uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru Liptovský Mikuláš, Okresného dopravného inšpektorátu ČVS:ORP-27-DI-LM-2008 zo dňa 17. 06. 2008 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie navrhovateľovi pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona za to, že dňa 27. 11. 2007 v čase o 11.00 hod. ako vodič osobného motorového vozidla značky BMW 320d, evidenčné číslo: VT-219 AZ viedol vozidlo po ulici Demänovská cesta v Liptovskom Mikuláši, kde nerešpektoval dopravnú značku zvislého dopravného značenia C2, STOP, daj prednosť v jazde a bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, pričom bolo zistené, že jazdu vykonával napriek tomu, že vodičovi bol trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 18. 06. 2007, sp. zn. 2T/48/2007 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu osemnástich mesiacov.

10. Uznesením námestníčky okresného prokurátora v Liptovskom Mikuláši sp. zn. 1PV383/08 - 6 zo dňa 11. 07. 2008 bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného Q. F. proti uzneseniu povereného príslušníka o vznesení obvinenia zamietnutá ako nedôvodná. Dňa 17. 08. 2009 okresný prokurátor v Liptovskom Mikuláši podal na navrhovateľa obžalobu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Trestné konanie bolo skončené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 14. 05. 2010, sp. zn. 1T/97/2007, ktorým bol navrhovateľ podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš č. k. 1PV/383/08 - 30, lebo prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2 Trestného poriadku. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. 05. 2010. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 09. 07. 2010, sp. zn. 1T/97/2009 súd podľa § 174 ods. 1 Trestného poriadku opravil označenie roka v spisovej značke prvej strany písomného vyhotovenia rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 14. 05. 2010, sp. zn. 1T/97/2009 tak, že namiesto 1T/97/2007 správne má byť 1T/97/2009. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 08. 2010.

11. Podaním zo dňa 04. 07. 2011 si navrhovateľ na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky uplatnil v rámci predbežného prerokovania nároku náhradu škody v celkovej výške 1 509,55 eur. Uviedol, že na svoju obhajobu vo vyššie označenom trestnom konaní si zvolil advokáta, ktorému dňa 18. 03. 2011 vyplatil túto sumu, ktorú bližšie špecifikoval ako odmenu vo výške 394,25 eur, režijný paušál vo výške 47,22 eur a hotové výdavky a náhradu za stratu času 910,52 eur, spolu trovy vzniknuté v trestnom konaní 1 351,99 eur. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s uplatnením nároku na náhradu škody, a to odmenu vo výške 142,74 eur a režijný paušál vo výške 14,82 eur.

12. Odpoveďou zo dňa 24. 02. 2012 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ktorému bola doručená dňa 25. 08. 2011 žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ministerstvo oznámilo navrhovateľovi, že jeho žiadosti nie je možné vyhovieť. Poukázalo na ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého v prípade zodpovednosti orgánov verejnej moci za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím musí ísť o právoplatné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda a bolo zrušené alebo zmenené pre nezakonnosť príslušným orgánom. Nakoľko táto zákonná podmienka splnená nebola, ministerstvo nevyhovelo nároku navrhovateľa na náhradu uplatnenej škody.

13. Z predloženej fotokópie príjmového pokladničného dokladu zo dňa 18. 03. 2011 vyplýva, že navrhovateľ uhradil právnemu zástupcovi sumu 1 509,55 eur za právne služby v konaní sp. zn. 1T/97/2009.

14. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

15. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

16. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

17. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z., platného do 31. 12. 2012, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3).

18. Podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

19. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

20. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

21. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

22. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

23. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v priebehu konania označil tri orgány, ktoré sú podľa jeho názoru oprávnené konať v mene štátu vo veci nároku na náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci, súd sa najprv musel vysporiadať s touto otázkou. Navrhovateľ jednoznačne neoznačil príslušný orgán, a to ani na základe opakovaných výziev súdu a za príslušný orgán označil Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky až na poslednom pojednávaní. Zákon č. 514/2003 Z. z. v ustanovení § 4 ods. 1 písm. b) v znení platnom do 31. 12. 2012 jednoznačne stanovoval, že vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, koná v mene štátu v trestnom konaní, ak škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Za tejto právnej úpravy Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorému bol doručený návrh navrhovateľa na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, správne podľa § 4 ods. 3 spomínaného zákona odstúpilo žiadosť príslušnému orgánu, ktorým bolo v čase uplatnenia nároku na náhradu škody Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Zákonom č. 412/2012 Z. z. bol s účinnosťou od 01. 01. 2013 novelizovaný zákon č. 514/2003 Z. z., čím sa zároveň zmenil orgán štátu oprávnený konať za štát v súdnych konaniach o náhradu škody spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia ako nezákonným rozhodnutím v prípade, že prokurátor podanú sťažnosť zamietol a podal obžalobu príslušnému súdu. Predmetná novela zákona neobsahovala žiadne prechodné ustanovenia, preto minimálne ustanovenia procesného charakteru, ktorými sú aj ustanovenia určujúce štátny orgán oprávnený konať za štát v súdnom konaní o náhradu škody z nezákonného rozhodnutia, je potrebné aplikovať aj na konania začaté pred jeho účinnosťou. Preto pokiaľ nová právna úprava s účinnosťou od 01. 01. 2013 zmenila orgán štátu oprávnený konať za štátu v prejednávanej veci, je potrebné na túto

právnú úpravu prihladiť a konať ďalej s novým orgánom s tým, že všetky účinky úkonov vykonaných podľa starej právnej úpravy a za jej účinnosti zostávajú zachované. Medzi tieto úkony patrí aj otázka splnenia podmienky predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, a preto nemôže byť na ujmu navrhovateľa, že jeho nárok predbežne preskúmavalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a nie Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Na základe vyššie uvedeného, za situácie, keď prokurátor zamietol sťažnosť navrhovateľa proti uzneseniu o vznesení obvinenia, je orgánom oprávneným konať za štát v predmetnej veci Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Pokiaľ navrhovateľ označil za odporcov aj Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, súd návrh voči týmto subjektom zamietol.

24. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vzniesla námietku premlčania, keď mala za to, že lehota na uplatnenie nároku si na náhradu škody navrhovateľovi uplynula dňa 15. 11. 2013. Medzi účastníkmi konania bola spornou otázka, či možno opravné uznesenie, ktorým bola opravená chyba v písaní v označení spisovej značky konania na prvej strane oslobodzujúceho rozsudku, považovať za okolnosť určujúcu začiatok plynutia premlčacej doby alebo nie. V zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je daný okamihom, keď sa poškodený dozvie o škode a teda nie dátumom, kedy rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. Od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, sa dokonca neodvíja ani objektívna premlčacia doba, nakoľko táto začína plynúť odo dňa doručenia, resp. oznámenia predmetného rozhodnutia. Rozsudok, ktorým bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby, bol vyhlásený 14. 05. 2010 za prítomnosti navrhovateľa, pričom v tento deň rozsudok nadobudol aj právoplatnosť. Navrhovateľ sa teda dňa 14. 05. 2010 dozvedel o škode, ktorá mu bola spôsobená uznesením o vznesení obvinenia, ktoré rozsudkom trestného súdu stratilo svoje opodstatnenie. Aj napriek tomu, že nedošlo k neskoršiemu zrušeniu tohto uznesenia pre jeho nezákonnosť, treba vychádzať z toho, že navrhovateľ čin nespáchal a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté, pričom rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Za tejto situácie tak navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba, ktorá sa zákonne predlžuje o šesť mesiacov na predbežné prerokovanie nároku, dňa 14. 11. 2013. Navrhovateľ však podal návrh na Okresný súd Svidník dňa 23. 12. 2013, a preto súd konštatuje, že si svoj nárok neuplatnil včas. Na základe uvedeného súd návrh na začatie konania zamietol v plnom rozsahu.

25. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a odporcom, ktorí mali v konaní plný úspech, z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal náhradu trov konania. S poukazom na povahu veci a predmet konania má súd za to, že by bolo nespravodlivé od navrhovateľa vzhľadom na výsledok trestného konania, od ktorého sa odvíja ním uplatnený nárok v tomto konaní, požadovať náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v štyroch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.